

Szakmai beszámoló
Talpalávaló
Zenei oktatási program a tánc alá való muzsikálás
fejlesztése érdekében
CSSP-ZO-25-0015

Az Apte Művészeti Egyesület – Néptáncosok Baráti Köre Csoóri Sándor Alaphoz benyújtott pályázata arra irányult, hogy a korábbi projektekben sikeres fiatalok képzése szintet tudjon lépni, azaz az egyéni tudás fejlesztése és a bandában való muzsikálás képességének kialakítása után a tánc alá muzsikálás körébe tartozó kompetenciák is kialakuljanak. A fent említett cél megvalósulása nem lett volna lehetséges, ha a források megítélésében nincsen folyamatosság: szerencsére mindez nem következett be, így a megvalósított tevékenységek teljes mértékben vissza tudták tükrözni a benyújtott szakmai tervet. Utóbbit állítást támasztja alá az is, hogy a projekt megvalósításába neves szakembereket tudtunk bevonni, ráadásul olyanokat, akik már évek óta biztosítják az oktatás-nevelési folyamat kiemelkedő színvonalát. Szerepükre még részletesebben visszatérünk, ugyanakkor annyit szeretnénk megjegyezni, hogy a módszertani változatosság fenntartását a megítélt támogatás nagymértékben segítette: a zeneoktatás során a differenciálás szakemberigénye ugyanis meglehetősen magas, sokszor előfordul, hogy egy-egy oktató a teljes foglalkozáson csak egy növendék útját egyengeti. Ezen személyre szabott korrekciók nélkül a projekt nagyobb céljai sem lettek volna elérhetők.

A CSSP-ZO-25-0015 azonosítószámú projekt az említetteken túl számos kevésbé számszerűsíthető hatást is generált. Eme hatások között első helyen említendő a népzene oktatásának más paradigmákkal való azonos szintre kerülése. Kiscsőszön a néptánc és a népi ének tanítása meglehetősen magas minőségben zajlik, amihez a Csoóri Sándor Alapnak köszönhetően a népzene is csatlakozni tudott: a vidék megtartó ereje tehát újabb összetevővel erősödött. Az ilyen társadalmi hatások között lehet megemlíteni azt is, hogy a térségben lakó hátrányos és halmozottan hátrányos gyermekek lehetőségei jelentős mértékben kibővültek. Sőt, a népzeneoktatás esetében olyan tevékenységről beszélhetünk, amely a környező nagyobb városokban (például Ajkán, Devecserben, Sümegen vagy Celldömölkön) sem elérhető. Talán ez mutatja meg a leginkább milyen maradandó hatást képes generálni a szóban forgó projektrány következetes támogatása.

A pályázat támogatott tevékenységhez való hozzájárulását még egy irányból meg lehet közelíteni: a magyar paraszti kultúrában zene és tánc egymástól elválaszthatatlanul létezett. A

pályázat maradéktalanul hozzájárult ennek a fúziónak a helyreállításához, azaz visszaállította a néphagyomány eredeti működés módját. Természetesen tisztában vagyunk azzal, hogy mindez nem jelenti a hagyományáram helyreállítását is. Sajnos az az organikus kulturális tér, amely egykor a magyar vidéket jellemezte, menthetetlenül elvesztett. Éppen ezért a rekonstrukciót újra és újra el kell végezni, csak ekkor válnak az alább felsorolt eredmények az idő próbáját kiálló kezdeményezésekké.

Amennyiben a CSSP-ZO-25-0015 *Talpalávaló – Zenei oktatási program a tánc alá való muzsikálás fejlesztése érdekében* című projekt eredményeit vesszük sorra, első helyen kell említenünk, hogy a Czaier Péter (nagybőgő, brácsa), Sulák Gergely (hegedű) és Kalász Máté (hegedű) irányítása alatt tanuló fiatalok nemcsak arra képesek, hogy zenekarként megszólaljanak, hanem arra is, hogy táncosokat kísérjenek. Ha figyelembe vesszük, mennyire összetett kölcsönhatás van a zenei és a táncos folyamat között, akkor világosan látszik, micsoda nagy szó is ez. Tanítványaink évek óta tartó szorgalmára és mestereik kiapadhatatlan türelmére volt szükség ahhoz, hogy két – növendékekből alakított – formáció, azaz a Vidolin Zenekar és a Kósa Banda közönség előtt és kortársaikat kísérve legyen képes színpadra állni.

Ráadásul ezek a fellépések olyan igazán rangos helyszíneket is magukba foglaltak, mint a Nemzeti Színház (Tündérműkiállítás gála) vagy a Rákóczi 350 Gála (Agóra Veszprém). Természetesen nem ez volt projektünk fő célja, mégis jól mutatja a támogatás hatékony felhasználását. Meglátásunk szerint sokkal fontosabb ennél, hogy adott időszakban 20 alkalommal valósult meg célzott népzeneoktatás. Ráadásul ezek az foglalkozások nem voltak szigorú időkeretekhez kötve: amennyiben az adott anyagrész elsajátítása több időt igénybe, mint az előre eltervezett, mestereink ki is tolták a határokat. A fentiekből következik, hogy szakembereinknek egyáltalán nem kellett motivációs problémákkal foglalkozniuk.

Az eredmények közé tartozik a résztvevők képességeinek és kompetenciáinak fejlődése is. A zeneieken kívül ez számos az alábbiakban felsorolt területre is kiterjedt:

- memorizálás mennyiségének és időtartamának megnyúlása,
- kooperációs hajlam kiteljesedése;
- több részterületre való egyidejű odafigyelés kialakulása;
- önreflexiós attitűd állandósulása;
- önkorrekciós gyakorlat rögzülése.

Arról sem szabad megfeledkezni, hogy diákjaink a legtöbbször kortársaiknak zenéltek. Mindez nem azért történt így, mert csak erre képesek. Tanítványainkat példaképként is szeretnénk a velük hasonló korú gyerekek elé állítani, így fiataljaink minden olyan eseményen részt vettek, amelyeknek a magyar paraszti kultúra népszerűsítése volt a célja (toborzás, Fiatal szülők klubja

alkalmi, jeles napok és ünnepek tánccházi eseményei, falunapok, térségi társadalmi események, rendhagyó népzenei és néptáncórák stb.).

NEMZETI KULTURÁLIS
TÁMOGATÁSKEZELŐ

KULTURÁLIS ÉS INNOVÁCIÓS
MINISZTERIUM